

ISKUSTVA ORGANIZATORA_ICA OKUPLJANJA U VEZI S PRIJAVLJIVANJEM I ORGANIZIRANJEM JAVNIH OKUPLJANJA

Prema statistici nadležnih organa, praksa korištenja prava na slobodu okupljanja u BiH je vrlo raširena. Analiza odgovora na upitnike ukazuje da se u BiH najviše organiziraju ulične performanse, ulične akcije i okupljanja u pokretu. Iako većina okupljanja započne kao spontana, nije uočen velik broj spontanih okupljanja u odnosu na cjelokupan broj okupljanja u BiH. Međutim, ovaj rezultat je vjerojatno posljedica neadekvatnih zakonskih odredbi koje praktično i ne prepoznaju spontana okupljanja.

Većina dostavljenih odgovora na upitnike ukazuje da su iskustva organizatora_ica okupljanja u BiH u vezi s prijavom i organiziranjem okupljanja negativna. Najproblematičnijim u vezi s prijavom okupljanja organizatori_ice smatraju njenu birokratiziranost, dok u vezi s organizacijom okupljanja ističu diskriminaciju od nadležnih organa. S druge strane, međunarodni standardi zahtijevaju da države imaju jednostavan sistem prijave javnog okupljanja i ističu da je njihova obaveza da pravo na slobodu javnog okupljanja olakšaju i štite.

ADEKVATNOST ZAKONSKIH OBVEZA ORGANIZATORA_ICA OKUPLJANJA

Većina organizatora_ica okupljanja u BiH smatra da njihove zakonski propisane obveze **nisu adekvatne** i da trebaju biti **drugačije formulirane**. Pri tome najčešće pominju:

u prijavi okupljanja se traži previše podataka (te je posebno problematično davanje osobnih podataka organizatora_ica i redara_ki)

obveze organizatora_ica u pogledu dodatnog osiguranja okupljanja su prekomjerne (a naročito zato što ova obveza može biti izrečena u kratkom roku neposredno pred okupljanje te zato što može iziskivati dodatna novčana sredstva)

obveza da organizator_ica okupljanja bude upoznat_a sa svim osobama koje će prisustvovati okupljanju je nezakonita i praktično nemoguća

predviđene sankcije protiv učesnika_ica, organizatora_ica, voditelja_ice i redara_ki su prestroge i nerazmjerne u odnosu na predviđene prekršaje te odbijaju građane_ke od korištenja prava na javno okupljanje.

Suprotno navedenom, međunarodni standardi ukazuju da država treba u potpunosti pokriti troškove sigurnosnih mjera na okupljanjima, jer bi drugačija praksa značajno odvrćala od uživanja prava na slobodu okupljanja i mogla dovesti do faktičke zabrane okupljanja svim građanima_kama koji nisu u mogućnosti da pokriju te troškove.